

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 195 - Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven (Nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark)

Hermed fremsendes kommentarer til henvendelse fra PWC (L 195 – bilag 6).

Thor Möger Pedersen

/ Carsten Vesterø

PWC stiller fire konkrete spørgsmål om, hvorvidt forskellige spørgsmål og alternativer i forbindelse med forslaget om en fuldstændig ophævelse af ligningslovens § 33 A har været overvejet.

Det drejer sig om følgende:

- Har man overvejet en forlængelse af kravet til udlandsopholdets varighed, således at der fremover skulle kræves ophold af 12 måneders varighed i stedet for de nugældende 6 måneder? Dette skulle iflg. PWC øge sandsynligheden for, at der sker beskatning i udlandet.
- Har man overvejet at indføre et krav om, at der sker beskatning i udlandet?
- Har man undersøgt, hvilke metoder andre sammenlignelige lande anvender, så det kan sikres, at danske lønmodtagere i udlandet ikke stilles ringere end lønmodtagere bosat i de pågældende lande?
- Har man overvejet at gøre lempelse efter ligningslovens § 33 A afhængig af, at den pågældende i medfør af EU-regler og sociale konventioner er socialt sikret i udlandet?

Hertil bemærkes:

PWC og andre må have forståelse for, at interne overvejelser i forbindelse med fremsættelse af lovforslag netop er interne. Jeg har derfor ingen kommentarer til specifikke spørgsmål om sådanne overvejelser, men jeg har naturligvis intet imod mere generelt at diskutere de spørgsmål, som PWC rejser.

Det er klart, at ligningslovens § 33 A vil kunne udformes på mange måder, hvis man ønsker at opretholde en ordening, hvorefter fuldt skattepligtige personer med bopæl i Danmark kan undgå at betale skat i Danmark af deres lønindkomst.

Det grundlæggende spørgsmål er imidlertid ikke, hvordan ligningslovens § 33 A bedst kan udformes. Det grundlæggende spørgsmål er, om en sådan bestemmelse i det hele taget skal eksistere, og det mener regeringen ikke, at den skal.

Set i forhold til den nuværende bestemmelse vil alle de fire tiltag, som PWC nævner, begrænse mulighederne for at kunne anvende ordningen. Men man løser ikke det problem, der ligger i, at det i dag er muligt at have adgang til danske velfærdsydelser for sig selv og sin familie uden selv at bidrage efter evne. Man begrænser problemet og flytter det andre steder hen, men man løser det ikke.

Hvis man forlænger kravet til udlandsopholdets længde til f. eks. 12 måneder, vil man udelukke dem, der opholder sig i udlandet mellem 6 og 12 måneder. Men hvis man er udsendt af en dansk arbejdsgiver til et EU/EØS-land eller Schweiz, kan man være omfattet af dansk social sikringslovgivning i mindst to år, og så er vi tilbage ved det oprindelige problem igen.

Et krav om, at der sker beskatning i udlandet, vil ikke have nogen praktisk betydning, hvis skatten i udlandet er meget lav.

Det kan være vanskeligt at sammenligne vilkårene for en dansk lønmodtager i udlandet og en lønmodtager, der er fast bosiddende i det pågældende land. En lønmodtager udsendt af en dansk virksomhed til en opgave i udlandet kan eksempelvis være i besiddelse af kvalifi-

kationer, som ikke vil kunne rekrutteres lokalt. Det kan også være aftalt, at den udsendte medarbejder ikke beskattes i arbejdslandet, hvilket vil være udtryk for en positiv skattediskrimination af dansk arbejdskraft i forhold til lokal arbejdskraft.

Så er der endelig spørgsmålet om at lade skattefritagelse være afhængig af, om den pågældende er socialt sikret i udlandet i medfør af EU-regler eller sociale konventioner. Problemet med en sådan løsning vil være, at man herved indskrænker muligheden for at kunne anvende ordningen til arbejde i bestemte lande. Ordningen ville eksempelvis kunne anvendes i ved arbejde i Grækenland og i de ex-jugoslaviske lande, men ikke i nabolandet Albanien. Ordningen ville kunne anvendes ved arbejde i Marokko, men ikke ved arbejde i nabolandet Algeriet. Man ville komme ud i nogle afgrænsninger, som må forekomme arbitrære.